

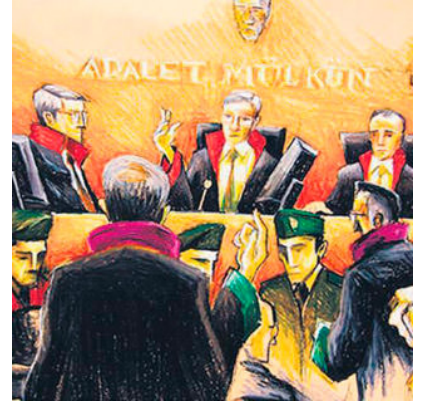
FERHAT ÜNLÜ

Ergenekon destanının sonu



Her şey, tıpkı Fransa'nın meşhur Dreyfus davasında olduğu gibi - hikâyesi istihbaratçıların ve gizli servislerin etrafında dönen isimsiz bir mektupla başladı. Yıl 2002 idi. O dönemde Şenkal Atasagun'un müsteşarı olduğu Milli İstihbarat Teşkilatı'na (MİT) Ergenekon adlı bir örgütün varlığından söz eden isimsiz ihbar mektubu gönderilmişti.

Gerçi bir yıl önce 'sahtecilik'ten gözaltına alınan Tuncay Güney, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde verdiği ifadede Ergenekon adlı bir örgütten bahsetmişti ama operasyonu kurgulayan akıl, düğmeye basılması için istihbarat teşkilatını işin içine dahil etmenin gerekli olduğunu düşündüğünden ihbar mektubunu da devreye sokmuştu. Nitekim bu mektup ve ekindeki 6 CD, 2008'de Ergenekon davasının görüldüğü mahkemeye içindeki iddialar yeterince araştırılmadan gönderilecekti. (Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'nda Şube Müdürü olan Recep Güven'in 2001'de Ergenekon dosyasını dönemin Daire Başkanı Sabri Uzun'un önüne getirdiğini ve dosyanın Uzun tarafından geri çevrildiğini de ekleyelim.)



2002'den 'alaturka Dreyfus davası' Ergenekon'un ilk dalgasının başladığı 12 Haziran 2007'e kadar geçen zaman aralığında görünürde dikkate değer bir şey olmadı. Ama derinlerde devletin geleceğini ilgilendiren ciddi bir hesaplaşma yaşanmaktaydı.

Kasım 2002'de seçimle işbaşına gelen AK Parti, hükümet olmuş, ancak henüz 'iktidar' olmamıştı. Siyasal iktidar, yaklaşık 85 yıldır olduğu gibi hâlâ Genelkurmay'ın elindeydi. AK Parti; dış politika, istihbarat gibi eski müezzem nizamın dokunmasını istemediği alanlara el atsa darbe tehdidi ordunun kimi kesimlerinden homurtular halinde yükseliyordu. Ne var ki hem ABD'den destek alınamadığı, hem de ilk kez bir Başbakan (Recep Tayyip Erdoğan), hükümetine yönelik darbe tehditlerine direndiği için her ne planlanıyor idiyse de bu gerçekleşmedi. 1997'de klasik darbe yapamayacağı için 'postmodern darbe' yapan ordu, 2007'de darbenin postmodernini bile yapamayacağı için e-muhtıra yayınladı. Bunu takip eden iki ay içinde deyim yerindeyse eski derin devlet ile yeni derin devlet, yani paralel devlet arasında amansız bir iktidar savaşı yaşanmaya başladı. Ergenekon süreci bu savaşın ana cephesiydi. Bu açıdan bakıldığında AK Parti'nin, iktidara kelimenin tam anlamıyla geldiği tarih, 3 Kasım 2002 veya 12 Haziran 2007 değil, 30 Mart 2014'tür.

Bu hafta Üç Boyutlu Portre'de bir Türk destanından ilhamla türetilen Ergenekon isimli sürecin

'yapisöküm'ünü, Yargıtay'ın gerekçeli kararını baz alarak yapmaya çalışacağız. Böylece eski istihbaratçı Cemal Alparslan Ertuğ'un 2012'de "ETÖ (Ergenekon Terör Örgütü) diyorlar, ama sonunda kendileri FETÖ (Fethullahçı Terör Örgütü) olacak" cümlesiyle anlattığı ETÖ'den FETÖ'ye uzanan sürecin kodlarını da en azından bir ölçüde çözmüş olacağız.

ERGENEKON VAR MI, YOK MU?

Önce Yargıtay'ın gerekçeli kararına dayanarak, Paralel Yapı'nın iddia ettiği türden Ergenekon adında bir örgütün var olup olmadığına bakalım: Geçmişte Kıbrıs'ta, sonra da [Türkiye](#)'de faaliyet göstermiş Ergenekon adlı eski bir derin yapıdan kamuoyu önünde ilk defa emekli Binbaşı Erol Mütercimler bahsetmişti. Ama artık böyle bir yapı yoktu. Ergenekon; lideri, hiyerarşisi, karargâhı ve cürümleri olan bir örgüt değildi. Boşuna değildi yıllarca Ergenekon'un bir numarası kim 'toto'sunun oynanması.

Ergenekon sürecini CIA'yle birlikte kurgulayan Paralel Yapı ise tartışmasız lideri Gülen'den başlayarak bir hiyerarşisi, Pensilvanya'da bir karargâhı ve pek çok cürümü olan bir örgüt. Bu örgütün varlığı yıllardır devlet tarafından biliniyor. MİT'in Gülen Örgütü ile ilgili raporları var, Emniyet'in de öyle...

Ergenekon kavramının ortaya çıkış sürecine biraz daha detaylı bakalım. 1997'de Can Dündar ve Celal Kazdağlı'nın programına konuk olan Erol Mütercimler, Ergenekon'u Tümgeneral Memduh Ünlütürk'ten duyduğunu söylemişti. Ünlütürk; Mütercimler'e 'Kıbrıs'ta 1950'lerin ortasında Ergenekon adıyla kurulan derin yapının 1960'tan sonra [Türkiye](#)'ye taşındığını, 1983'te de kapatıldığını' söylemişti.

Yargıtay kararında Erol Mütercimler'in duruşmalarda 1983 yılında örgütün dağıldığını söylediği de hatırlatılıyor. Ama yerel mahkeme hükmünü buna göre kurmamış. Kararda bu konuda şöyle deniliyor:

"Ergenekon örgütünden ilk kez bahseden Erol Mütercimler'in örgütün canlı bir örgüt olmadığına dair beyanlarına ne için itibar edilmediğine yönelik mahkeme kabulü (sanığın 1997 yılındaki açıklamalarında örgütün dağıtılmış olduğuna ilişkin açıklamaları karşısında) dosya kapsamına uygun bulunmamaktadır."

Mütercimler'in sözünü ettiği eski Ergenekon, 1980'lerin sonunda hepimizin gözü önünde ortaya çıkıp 1990'ların sonunda tasfiye edilen, ancak devlet tarafından bir 'gayrimeşru çocuk' gibi inkâr edilen JİTEM kadar bile elle tutulur bir yapı değildi. Geçmişte var olduysa bile o kadar iyi gizlenmişti ki, tıpkı esinlendiği destan gibi 'mitsel' bir şeydi.

Ancak MİT, kendisine ulaşan isimsiz ihbar mektubunu, "İddia niteliğinde olan, Ergenekon adı kullanılarak yürütülen çalışmaların, devleti, rejimi hedef alan bir grubun kendi çıkarları çerçevesinde organize olma çabalarını içerdiği izlenimi edinilmesi bu çerçevedeki bilgilerin farklı kanallardan gelmesi ve birbirini büyük ölçüde teyit eder nitelikte olması..." görüşünü ekleyerek Genelkurmay Başkanlığı ve Başbakanlığa iletmişti. Bilgilerin doğrulanmadan bu yazının yazılması hata idi. Genelkurmay Başkanlığı'nın kendisine yönelik psikolojik savaş sürecine direnç göstermemesi, alt kademelerden başlayarak subaylarını teslim etmesi de bir başka hataydı.

Gülen Örgütü, devletteki boşluğu fırsat bilerek Ergenekon diye bir yapının bugün var olduğunu sahte delillerle de olsa göstermeye kararlıydı. Tuncay Güney'in işyerinde yapılan aramada bulunan Ergenekon: Analiz Yeni Yapılanma Yönetim ve Geliştirme Projesi, Lobi, Devletin Yeniden Yapılanması başlığını taşıyan dijital belgeler soruşturmada delil olarak kabul edildi. Yargıtay ise dava başlangıcından 9 sene sonra bu belgelerin delil kabul edilemeyeceğine hükmetti. Karar doğrultusunda dosya İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nce yeniden ele alınacak.

YARGILAMADAKİ 'USULSÜZLÜKLER'

160 sayfalık (Bendeki word versiyonu 160 sayfa) Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin gerekçeli kararında yerel mahkemenin kararını usul ve esastan bozan pek çok ihlalden bahsediliyor. Bunlardan bazıları şunlar:

Adil yargılama hakkının ihlali, dosya birleştirme ve tefrikteki sorunlar, iletişimin gizliliği prensibinin ihlali,

tanık korumadaki sorunlar, gizli tanığın iddialarının teyit edilmemesi, dava açılmayan suçlardan hüküm kurulması, operasyonlardaki arama ve el koyma kararlarının hukuka aykırı olması ve en önemlisi örgüt vasfının oluşmamış olması.

Örgüt kavramının hukuki tanımını yine Yargıtay kararından okuyalım: "Örgüt, soyut bir birleşmeden ziyade bünyesinde organik, hiyerarşik yapı ve dolayısıyla alt-üst ilişkisi, emir komuta zincirinin hakim olduğu bir yapıdır."

Bu tanım Ergenekon'a uymazken, Paralel Yapı'ya uyuyor. Daha ötesi var:

Ergenekon iddianamesinde örgütün nihai amacı şöyle anlatılmıştı:

"Ergenekon'un amacı ülkeyi yönetilemez hale getirmek, böylece terör örgütünün daha rahat yönetip yönlendireceği siyasal iktidarlar oluşturmak, gizli amaç ve prensiplerinin dışına çıkan tüm siyasal iktidarları değişik yöntemlerle kontrol altına almak. Bu başarısızlığı takdirde, yasama ve yürütme organlarını devirip, kendi ideolojik amaçları doğrultusunda devlet yönetimini ele geçirmektir."

İmdi... Buradaki Ergenekon kelimesini çıkarıp yerine Paralel Yapı koyduğunuz zaman her şeyin yerli yerine oturmadığını kim söyleyebilir. Bu, Paralel Yapı'nın tıpkı Zirve'deki TUSHAD belgelerinde olduğu gibi yarattığı hayali örgütleri tanımlarken aslında kendini tarif ettiğini gösteriyor.

2012'de MİT Müsteşarı Hakan Fidan ifadeye çağrılınca "Asıl Ergenekon şimdi başladı. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ülkeyi Ergenekon'dan çıkarırsa yeni [Türkiye](#)'nin kurucusu olur, çıkaramazsa Türkiye'yi kötü sonuçlar bekliyor" diye yazmışım. O günden bugüne yeni Türkiye'nin Armageddon'u iki cephede (Hem PDY ile hem de son dönemlerde PKK ile) sürüyor. Ve Türkiye her iki cephede de siyasi, istihbari ve askeri üstünlük sağlamış durumda. Bununla birlikte savaş henüz tamamen bitmiş değil.

Paralel Yapı ile savaşın geleceği devletin hukuk çerçevesinde hareket etmesine bağlı. Ergenekon sürecinde yaşananlar şimdi yürütülmekte olan Paralel Yapı soruşturmaları ve davaları için bir 'olumsuz emsal' teşkil etmeli. Aynı hatalar tekrarlanmamalı. Türkiye'nin geleceği için bu son derece önemli.

DİJİTAL DELİLLER BOZMA GEREKÇESİ

Yargıtay kararına göre Ergenekon davasındaki bir diğer ihlal de dijital delillerin orijinalliğinin kanıtlanmaması. Bu konuda şöyle deniliyor: "Hükümden sonra, Gölcük Donanma Komutanlığı'nda yapılan aramada ele geçen 5 No'lu harddisk, 11 No'lu CD ve diğer dijital verilere ilişkin İstanbul Anadolu 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2014/188 esas, 2015/143 karar sayılı dosyasında alınan tüm bilirkişi raporlarının getirilip incelenerek ve denetimine olanak verecek şekilde dosya içine alındıktan sonra, gerektiğinde konusunda uzman bilirkişi heyeti marifetiyle yeniden inceleme yaptırılmasında zorunluluk bulunması, bozmayı gerektirmiştir."

'Ergenekon'un Malatya ayağı' olarak gösterilen Zirve Davası sanıklarının aleyhine hazırlanan dijital delillerde de aynı sorun vardı. Hatta Zirve sanığı ilahiyatçı Ruhi Abat'ın verdiği bilgiye göre ironik bir biçimde son erişim tarihi 1601 ve 2049 olarak görünen sahte deliller konulmuştu dosyaya. 2008'de oluşturulduğu halde 2002'de çıktısı alınmış sahte dijital veriler de mevcuttu. Ayrıca davadaki 102 klasör dijital malzemenin 96 tanesi 27 saniye içinde oluşturulmuştu.

Yargıtay kararında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ndeki 'Adil Yargılanma Hakkı'na atıflar yapılıyor ve bu hakkın gözetilmediği de belirtiliyor. Kararda Genelkurmay eski Başkanı İlker Başbuğ'un, yerel mahkemede değil, Yüce Divan sıfatıyla Anayasa Mahkemesi'nde yargılanması gerektiği de kaydediliyor. Bu da Anayasa'nın, 5922 Sayılı Kanun'la kabul edilen ve 12 Eylül 2010 tarihinde yapılan referandumla yürürlüğe giren 148/7. maddesindeki "Genelkurmay Başkanı, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları ile Jandarma Genel Komutanı da görevleriyle ilgili suçlardan dolayı Yüce Divan'da yargılanırlar" hükmüne dayandırılmış.

Yargıtay'ın gerekçeli kararında Ergenekon davasına ilişkin bazı önemli rakamlar da verilmiş. Buna göre dava dosyası, toplam sayfa sayısı 6 bin 533 olan 23 ayrı iddianame ile açılan davaların birleştirilmesinden oluşuyordu. Duruşmalara 20 Ekim 2008'de başlanmış, birleşen dosyalar da dahil olmak üzere toplam 620 oturum yapılmış, 275 sanık yargılanmış, 157 tanık dinlenmiş, Cumhuriyet Savcılığı'nca 2 bin 270 sayfalık mütalaa verilmiş, hüküm 5 Ağustos 2013'te kurulmuş ve gerekçeli karar da 16 bin 798 sayfa olarak yazılmıştı.

Temyiz incelemesi için Yargıtay'a, 3 bin 868 klasör, 11 adet çuval, içerisinde 208 kitap, 4 adet karton kutu ve 92 cilt iddianameden oluşan dosya teslim edilmişti.

Ergenekon operasyonlarının başladığı 2007'den yerel mahkemenin, yani İstanbul Özel Yetkili 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını verdiği 2013'e kadar 100 binden fazla telefon izlendi, 60 bin telefon dinlendi. Böylece zaten yanlış amaçlarla başlayan dava süreci kasıtlı olarak iyice içinden çıkılmaz hale geldi, getirildi.

'İLK DÜĞME YANLIŞ İLİKLENDİ'

Dreyfus olayı, Paris'teki Alman Elçiliği'nde çalışan Fransız gizli servisinin ajanı bir kadının çöp kutusunda bulduğu imzasız bir mektubu merkeze göndermesiyle başlamıştı. 1894 yılında Yüzbaşı Alfred Dreyfus casusluktan tutuklandı ve mahkûm edildi. Ancak sonra suçsuz olduğu anlaşıldı.

İtalyan yazar Cesare Pavese, "Bütün yanlışlar başlangıçla ilgilidir" der. Ergenekon davası yanlış başlamıştı, öyle de sürdü. Ergenekon'un görüldüğü mahkemenin başkanı iken Gülenistler tarafından görevden uzaklaştırılan Hâkim Köksal Şengün, bunu "Ergenekon'da ilk düğme yanlış iliklenmişti" cümlesiyle özetledi.

Gülenistler, klasik darbelerin yıllar içinde toplumun ortak bilincinde yarattığı fobiyi kullanarak darbenin sofistike, eksantrik olanını yapmaya çalıştılar ama başarılı olmadılar. Ergenekon operasyonu; darbe girişiminin ilk hamlesi, 17-25 Aralık operasyonu ise son hamlesiydi. 2007'deki Ergenekon neyse 2013'teki 17-25 Aralık da oydu. Nasrettin Hoca'nın meşhur fıkrasındaki gibi "Kazanın doğurduğuna inanıyorsun da öldüğüne neden inanmıyorsun" sözünden ilhamla söylersek Ergenekon'la ulusalcıları hedef alan bir örgütün 17-25 Aralık ve Selam Tevhid'le muhafazakârları hedef almadığını düşünmek, dalalet değilse gaflettir.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kararlılığı olmasa Paralel Yapı, devleti tamamen ele geçirmiş ve Ergenekon süreci Gülenistler lehine tamamlanmış olurdu. Ama Gülenistler, Franz Kafka'nın meşhur romanı Dava'da Rahip'in infazdan önce Josef K.'ya söylediği "Karar aşaması bir çırpıda gelmez, yargılama zamanla bir karara dönüşür" sözündeki gibi tutukluluğu bir infaza dönüştürünce yenilgilerinin ilk kilometre taşlarını döşemiş oldular. Türkiye'nin 'modern Ergenekon destanı'nın sonunun tarihimize Gülenistler'in istediğinin tam tersi şekilde yazılacağı muhakkak.

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **Beyaz yakalı kriminal şebeke (24.4.2016)**
- > **'Kama operasyonu'nun perde arkası (17.4.2016)**
- > **Panama Terzisi'nin gizli hesabı (10.4.2016)**

